Monte, Lambertus de: Copulata super octo libros Physicorum Aristotelis iuxta doctrinam doctoris Thomae de Aquino
Cologne: Heinrich Quentell, 8 Sept. 1498 Seite 218

les. Et circa hoc duo facit. q2 p̄mo ꝓponit intentionem Secūdo ꝓbat ꝓpositū. ibi. Mutet̃ igit̃. Dicit ergo p̄mo ꝙ suppositis his que supra ostensa sunt. dicendū est ꝙ impartibile nō p̄t moueri nisi forte ꝑ accn̄s. sicut pūctum mouet̃ in toto corpore vel in quacūqȝ alia magnitudine in qua est pūctuȝ. scȝ linea vel sup̱ficie. Moueri aūt ad motum alterius ꝯtingit dupl'r. vno mō qn̄ id qđ mouet̃ ad motū alterius non est aliqua pars eius. sicut illud qđ est in naui mouet̃ ad motuȝ nauis. ⁊ siliter albedo mouet̃ ad motū corporis cuius nō est pars. Alio mō sicut ꝑs mouetur ad motū totius. Et addit ꝙ impartibile hic accipiat̃ pro illo qđ nō est diuisibile ꝺm q̄ntitatē. q2 tale nō mouetur ꝑ se. sed impartibile ꝺm spēm (qūo aer est impartibilis vl' ignis. q2 nō possunt resolui in plura corp̱a specie) nihil ꝓhibet ꝑ se moueri. Sed impartibile ꝺm q̄ntitatem p̄t moueri ad motū corp̱is ꝑ accn̄s nō tanq̄ȝ pars. q2 nulla magnitudo ꝯponit̃ ex indiuisibilib9. ȝ mouet̃ ꝑ accn̄s ad motū alterius sicut qđ nō est pars eius. sicut sedens in naui mouet̃ ad motū nauis

Mutet̃ igitur ex a b in b c. siue ex magnitudine in magnitudinē. siue ex specie in speciē. siue ꝺm ꝯtradictionē. Tēpus autē sit in q̄ primo mutat̃. in quo est d. ergo necesse est ip̄m ꝺm ꝙ mutat̃ tēpus in a b esse. aut in b c. aut aliquid q̄dē huius in hoc. aliud vero in altero. Omē em̄ qđ mutat̃ sic se habuit. In vtroqȝ q̄dē igit̃ non erit aliq̄d ipsius. partibile em̄ vtiqȝ esset. Atuero neqȝ in b c mutatū em̄ erit. ꝯcessuȝ est autem mutari. Relinquit̃ igit̃ ipsum in a b esse ꝺm ꝙ mutat̃ tēpus. quiescet ergo. In eodeȝ igit̃ esse ꝑ tēpus q̄ddā quiescere est Quare nō ꝯtingit impartibile moueri. neqȝ oīno mutari. Soluȝ em̄ sic esset ipsius motus si tēpus esset ex ipsis nūc semꝑ em̄ in ip̄o nūc est motum esse ⁊ mutatum Quare moueri q̄dem nequaq̄ȝ est. motū autem esse semꝑ. Hoc aūt ꝙ impossibile sit ostēsuȝ est neqȝ em̄ ex ipsis nūc tempus. neqȝ linea ex ipsis pūctis. neqȝ motus ex momentis est. Nihil em̄ aliud facit hoc dicēs aut motū ex indiuisibilib9 sicut si tēpus ex ipsis nūc. aut magnitudineȝ ex pūctis. Ampli9 aūt ex his manifestū ꝙ neqȝ pūctū neqȝ aliud indiuisibile nullū ꝯtingit moueri. Omne em̄ qđ mouet̃ impossibile est p̄us maius moueri ipsius q̄ȝ aut eq̄le aut min9. Si igit̃ hoc manifestū. q2 ⁊ pūctum minus aut eq̄le mouebitur p̄mū. Om̄ aūt indiuisibile est impossibile est minus moueri p̄us. Equale ergo ipsi. quare erit linea ex pūctis. Semꝑ em̄ ꝑ eq̄lem motū oēm lineaȝ pūcti mēsurabit. si autem hoc impossibile ē. ⁊ moueri indiuisibile īpossibile est Amplius aūt si om̄e in t̄pe mouetur in ipso nūc nihil. omne aūt tempus indiuisibile erit vtiqȝ aliqđ temp9 minus quolibet eorum que mouentur. in quo mouetur quātum ipsum motum est. Hoc q̄dem em̄ erit tempus in quo mouetur. ꝓpter id qđ mouetur esse in t̄pe Tempus aūt om̄e diuisibile esse ostensum est prius Si igit̃ pūctuȝ mouet̃. erit aliqđ tempus minus in quo ipsum motū est. sed impossibile est In minori em̄ necesse min9 moueri. quare erit diuisibile in minus indiuisibile. sicut ⁊ tempus in tempus. Solūmodo em̄ mouet̃ impartibile et indiuisibile si erit in ipso nūc possibile moueri athomo. Eiusdē em̄ rōnis est in ipso nūc moueri. ⁊ indiuiduū aliquod moueri

¶ Hic p̄hs reprobat trib9 rōnib9 hoc qđ p̄us dictū est scȝ ꝙ indiuisibile ꝺm q̄ntitatem nō p̄t ꝑ se moueri Prima rō stat in hoc. q2 vel indiuisibile esset ꝓ toto t̄pe in termino a quo. ⁊ sic adhuc nō mouet̃. vel esset ꝓ toto tempore in termino ad quem. ⁊ sic iterū nō mouet̃. sed motum est vel esset partim in termino a quo ⁊ partim in termino ad quem. ⁊ sic indiuisibile erit diuisibile. Nō igit̃ ꝯtingit impartibile moueri ꝑ se nisi tempus ꝯponat̃ ex ipsis nūc. ⁊ linea ex pūctis. qđ improbatū est sup̱ius. Tūc ibi Amplius aūt Ex his ponit secūdā rōnem que est talis. q2 omne mobile p̄us ꝑtransit magnitudinē minorem se vel eq̄lem se. q̄ȝ magnitudinē maiorem se. sed indiuisibile nō potest ꝑtransire magnitudinē minorem se. q2 tūc esset diuisibile. ⁊ sic esset dare minus indiuisibili. Nec equalē. quia tūc magnitudo sup̱ quā esset motus ꝯponeret̃ ex indiuisibilib9. scȝ linea ex pūctis Tūc ibi. Amplius autem si. Ponit̃ tercia rō que est talis. q2 supposita eadē velocitate minus mobile in minori t̄pe ꝑtrāsit aliqđ signū spacij q̄ȝ maius mobile. Si ergo indiuisibile in aliquo t̄pe ꝑtransit aliqđ signū spacij. tūc in minori t̄pe minus mobile pertransibit idem signū. ⁊ ꝑ ꝯsequens erit aliqđ minus indiuisibili. qđ implicat ⁊ est impossibile. sicut impossibile est ꝙ in nūc fiet motus. Ex isto textu sumitur quare non ꝯuenienter ponit̃ corpus mobile subiectū libri physicorū sicut ens mobile. q2 mobilitas nō notorie presupponit̃ de corpore. q2 Democritus dixit indiuisibilia que non sunt corpora moueri. sed tamen ista indiuisibilia dixit esse entia. et ideo ꝺm om̄es p̄hos mobile notorie presupponit̃ de ente. sicut in p̄ncipio p̄mi dc̄m est.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-83/0218
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG